

raadet tage Beslutninger, og deres Pligt til at gøre Indberetning til Indenrigsministeriet overføres da med de nødvendige Forandringer til Amtmændene, saa at den paagældende Paragraf bliver fuldstændig enslydende med den tilsvarende Paragraf i Landkommunalloven, hvor denne Bestemmelse findes i § 33.

Jeg har med disse faa Bemærkninger kortelig gjort Rede for Indholdet af Lovforslaget, for saa vidt angaar dets vigtigste Bestemmelser. Jeg drister mig til at haabe, at der nu skulde vise sig Mulighed for at faa den Sag løst paa en baade for Kommunerne og ogsaa for Staten tilfredsstillende Maade.

Nu vil man maaske spørge om, hvilke Udgifter en saadan Lov vil medføre baade for Staten og Kommunerne. At den ikke vil medføre Udgifter for Staten, i hvert Fald ikke nævneværdige Udgifter, turde følge af sig selv. Dette, at de paagældende Retsbetjente, som nu saa at sige alle Steder tillige ere Byraadsformænd, blive fritagne for denne Bestilling, skulde ikke let kunne paaføre Staten forøgede Udgifter; snarere kunde det tænkes at medføre nogen Besparelse for Staten, at nogle af dens Embedsmænd bleve fritagne for et besværligt og byrdefuldt Hverv. De Indberetninger, som foreligge fra de paagældende Borgmestre, og som, hvis Tinget maatte ønske at nedsætte et Udvalg om Sagen, selvfølgelig ville være tilgængelige for Udvalgets Medlemmer, udtale for øvrigt alle, at der ikke kan være Tale om, at der kan spares noget i Kontorholdsudgifter, fordi de paagældende Retsbetjente blive fritagne for at være Borgmestre, og jeg er tilbøjelig til at tro, det er rigtigt. Se vi hen til Kommunerne, vil det vel nok medføre nogen Forøgelse af Udgifterne. Jeg gør dog i denne Sammenhæng opmærksom paa, at dette, at det kun er en Byraadsformand, man skal have, i høj Grad vil gøre det billigere for Kommunerne. Hvis de folkevalgte Borgmestre tillige skulde have det store Tal af Magistratsforretninger, der tidligere har været Tale om at overføre til dem, vilde det være nødvendigt for dem at have Kontor og Skrivere, ja, i de allerfleste Tilfælde tillige en juridisk uddannet Sekretær. Det bliver ikke nødvendigt efter det foreliggende Forslag, saa Kommunerne ville slippe betydeligt billigere efter dette end efter de tidligere Forslag. At der kan komme noget forøgede Udgifter, og at det navnlig vil ske i de større Byer, anser jeg for givet, men i og for sig anser jeg det for natur-

ligt, at de Udgifter, der følge af Udviklingen, maa bæres af Byens Borgere og Skatteydere. I de mindre Byer behøver man antagelig ikke at holde et særligt Borgmesterkontor, hvor den paagældende Byraadsformand kan sidde et Par Timer om Dagen, om nogen vil tale med ham. Det vil der være naturligt, at de paagældende, som ville tale med Byraadsformanden, søge ham, hvor han bor, saa det vil ikke medføre nogen forøget Udgift. Endelig gør jeg opmærksom paa, at man i næsten alle Byer — hvad ogsaa vil fremgaa af de ret udførlige Oplysninger, som ere indhentede af Ministeriet —, navnlig da i de større Byer, nu har Byraadssekretærer og Kæmnere, der faa en større eller mindre Løn efter Byens Størrelse. Det giver da ikke nogen forøget Udgift, selv om man faar en Byraadsformand, for man beholder antagelig den Byraadssekretær og Kæmner, som man har i Forvejen. Jeg tror derfor, at det er et Lovforslag, der baade skaffer mere Klarhed og Tilfredshed rundt om i Kommunerne, og som maa siges at være gennemførligt uden nævneværdig Udgift for Stat eller Kommune.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Ministeren for offentlige Arbejder har dernæst Ordet for at fremsætte de af ham anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Det ene af de to smaa Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, angaar Oprettelsen af et Embede som Auditor ved Statsbanerne. Hvorfor jeg tillader mig at stille dette Forslag, er udførlig begrundet i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og det vil derfor være overflødig at gaa nærmere ind derpaa. Jeg skal kun minde om, at ved Finansloven i 1906—07 blev der bevilget et Beløb paa 5,200 Kr. til Lønning af en Auditor ved Statsbanerne samt til Dagpenge og Kontorhold for ham. Naar dette blev vedtaget den Gang, hænger det sammen med, at man har savnet ved Statsbanerne et Organ til Bedømmelse af Tjenesteforseelser og Uheld, som kunne indtræffe indenfor Statsbanernes Omraade. Undersøgelsen af disse Tilfælde var i Tidens Løb bleven foretaget af Trafikinspektørerne paa den